

The Impact of Entrepreneurial Intention on Entrepreneurial Behavior of Students Considering the Moderating Role of Fear of Failure and Economic Literacy

Ali Panahi¹, Amin Habibirad², Hadi Motie²

1- Department of Industrial Management, Faculty of Management and Accounting, Allameh Tabatabaie University, Tehran, Iran.

2- Department of Industrial Management and Entrepreneurship, Faculty of Human Sciences, Shahed University, Tehran, Iran.

Receive:

14 January 2024

Revise:

07 March 2025

Accept:

06 April 2024

Abstract

The purpose of this research is to investigate the effect of entrepreneurial intention on the entrepreneurial behavior of students with regard to the modifying role of fear of failure and economic literacy. The current research is applicable in terms of purpose, quantitative in terms of approach, and of descriptive-correlative type. The statistical population of the research included all undergraduate students of Shahid Beheshti, Allameh Tabatabaie, Tehran and Shaahed universities, 310 of whom were selected by random sampling. Data collection tools are five standard questionnaires: entrepreneurial intention (Linan and Chen, 2009), entrepreneurial behavior (Gire et al., 2020), independence, innovation and risk-taking (Bolton and Lin, 2011), fear of failure (Cacciotti et al., 2020), and economic literacy (Soratno et al., 2021). Also, data analysis was done using structural equation modeling and SmartPLS software. The results of the research showed that the variables of independence, innovation and risk-taking of students have a positive and significant effect on entrepreneurial intention. Also, entrepreneurial intention has a positive and significant effect on entrepreneurial behavior. The fear of failure variable has a negative adjustment of the relationship between intention and behavior, and the economic literacy variable has a positive adjustment on this relationship. The research findings show the important role of personality traits on entrepreneurial intention and the importance of the modifiers introduced to fill the gap between entrepreneurial intention and behavior.

Keywords:

Entrepreneurship,
Entrepreneurial
intention,
Entrepreneurial
behavior,
Economic literacy,
Fear of failure.

Please cite this article as (APA): Panahi, A., Habibirad, A., & Motie, H. (2024). The Impact of Entrepreneurial Intention on Entrepreneurial Behavior of Students Considering the Moderating Role of Fear of Failure and Economic Literacy. *New Approaches in Management and Marketing*, 3(1), 63-85.



<https://doi.org/10.22034/jnamm.2024.443804.1049>



Creative Commons: CC BY 4.0

Publisher: Research Center of Resources Management Studies and Knowledge-Based Business

Corresponding Author: Ali Panahi

Email: ali_panahi@atu.ac.ir

Extended Abstract

Introduction

Entrepreneurship is the most important economic activity in the economic development of a country; and entrepreneurs as economic factors, by promoting economic, technological, social and organizational development, have an important effect on economic revival (Bosma et al, 2018). Creativity, innovation and the ability to discover new opportunities are among the most obvious characteristics of entrepreneurs. Entrepreneurship is actually a kind of human action that occurs in the field of economic activity (Mahmoudi, 2023). Therefore, it is necessary to study and understand the underlying factors of entrepreneurial orientation, because entrepreneurship serves to increase the final efficiency of any economy (Gieure et al, 2020). Due to the complexity of the emergence of investment, many people who intend to start a business cannot direct it to entrepreneurial behavior and action. Also, researches show that entrepreneurial intention is often measured several months or even several years before measuring entrepreneurial behavior and actions (Kautonen et al., 2015; Meoli et al, 2020). Therefore, there is a time gap between intentions and actual behaviors, and the longer this gap is, the higher the probability of unforeseen events; and as a result, attitudes and primary intentions change (Schlaegel & Koenig, 2014). Therefore, to fill this gap, it is possible to define suitable modifiers between entrepreneurial intention and behavior (Song et al., 2014).

In this research, two factors of fear of failure and economic literacy have been used as two modifiers. Economic literacy is related to understanding the basic concept of economics and its implementation on how people behave and make economic decisions (Nurjanah et al., 2018). In relation to entrepreneurial intention, economic literacy plays a role as a basic economic behavior to achieve a person's well-being and is essential in deciding economic and entrepreneurial activities (Rustantono et al., 2020). Fear of failure is a negative emotional reaction based on cognitive evaluation of the potential of failure in the context of uncertain and ambiguous entrepreneurial performance, which is one of the important factors in not taking the form of the entrepreneurial intention-behavior relationship (Cacciotti et al., 2020).

Therefore, the researchers are trying to answer this question in the form of this research: what is the effect of entrepreneurial intention on the entrepreneurial behavior of students considering the role of the modifier of fear of failure and economic literacy?

Theoretical literature

Entrepreneurship

Entrepreneurship is a dynamic process of creation, vision and change. This requires generating and implementing new ideas and solutions. In 1934, Schumpeter described entrepreneurship as a process of creative destruction (Tavakoli, 2013). In order to become an entrepreneur and start his own business, a person must go through a path that begins with the intention to do work, which as a mental state leads him to the end of the path, which is entrepreneurial action and behavior. In the meantime, he also faces challenges and problems that he must overcome with the help of knowledge, experiences, personality traits and external support.

The relationship between entrepreneurial intention and entrepreneurial behavior

Entrepreneurial behavior is the approximate result of entrepreneurs' entrepreneurial cognitions and emotions (Bird & Schjoedt, 2017). Entrepreneurial intentions are often used as a proxy for behavior. Therefore, most studies have only examined the nature and antecedents of entrepreneurial intention (Kong et al, 2020). However, startup intentions do not always translate into actual startup action, especially among students who have very limited

experience of actual entrepreneurship (Meoli et al, 2020). Therefore, focusing solely on entrepreneurial intentions or using intentions as a proxy for action is a severe limitation for our insight into entrepreneurial action (Adam & Fayolle, 2015). In other words, business ventures are not completed if aspiring entrepreneurs do not take actual actions despite having intentions (VanGeldern et al, 2015).

Fear of failure as a modifier

Fear of failure is a negative affective reaction based on the cognitive evaluation of the potential of failure in the context of uncertain and ambiguous entrepreneurial performance. It is assumed that the movement from startup intention to actual entrepreneurial action has different vulnerability depending on the entrepreneur's high or low fear of failure (Cacciotti et al, 2020).

Neneh & Dzomonda (2024) investigated the gap between entrepreneurial intention and behavior among students of South African universities. For this purpose, two factors of commitment and source of internal control were placed as modifiers in the relationship between intention and entrepreneurial behavior. The results showed that entrepreneurial intention is a decisive and significant factor for actual behavior. In addition, commitment and internal locus of control moderate the relationship between entrepreneurial intention and behavior.

Duong & Vu (2023) based on the theory of planned behavior, investigated the relationship between entrepreneurial attitude and intention on entrepreneurial behavior. The research results showed that each of the factors of attitude towards entrepreneurship and entrepreneurial intention have a positive and significant effect on entrepreneurial behavior. Also, the combination of these two factors has a greater effect on entrepreneurship intention.

Research methodology

The current research is quantitative in terms of its approach, applicable in terms of its purpose, and descriptive-correlative in data collection and analysis. Data analysis was done using structural equation modeling and with the help of SmartPLS software. The statistical population of the research included all undergraduate students of commercial, industrial and financial trends in the field of management of Shahid Beheshti, Allameh Tabatabai, Tehran and Shaahed universities. The sample size was estimated to be at least 291 people using Cochran's formula, and to be sure, a sample of 310 people was determined and selected by simple random sampling. The questionnaire was considered as a data collection tool, which was distributed after determining its validity and reliability. The questionnaire included 34 questions related to the main research variables, which were tested for reliability and validity after preliminary distribution. To evaluate the reliability of the research structures, the composite reliability criterion and Cronbach's alpha coefficient were used, and the structures were approved. To check the reliability of the questionnaire, Cronbach's alpha method and composite reliability were used and confirmed. Confirmatory factor analysis was also used to check its validity.

Research findings

In order to check and test the hypotheses or conceptual model of the research, smart pls software was used. The results of the research showed that the variables of independence, innovation and risk-taking of students have a positive and significant effect on entrepreneurial intention. Also, entrepreneurial intention has a positive and significant effect on entrepreneurial behavior. The fear of failure variable has a negative adjustment of the

relationship between intention and behavior, and the economic literacy variable has a positive adjustment on this relationship. The research findings show the important role of personality traits on entrepreneurial intention and the importance of the modifiers introduced to fill the gap between entrepreneurial intention and behavior.

Conclusion

The present study was conducted with the aim of investigating the effect of entrepreneurial intention on the entrepreneurial behavior of students, considering the role of the modifier of fear of failure and economic literacy. Research results about the effect of entrepreneurial intention on entrepreneurial behavior are aligned with research findings of Adam & Fayolle (2015); Calza et al., (2020), and Kautonen et al., (2015). Research results about the effect of fear of failure on the relationship between entrepreneurial intention and behavior are aligned with research findings of Tucker et al., (2021); Pietersen & Botha (2021), and Kong et al., (2020). Also, the results of the research about the effect of economic literacy on the relationship between entrepreneurial intention and behavior are consistent with research findings of Nizam et al., (2020) and Chuzhmorova et al., (2019).

The findings of this research include practical suggestions for policy makers in the field of entrepreneurship, education managers and the Ministry of Science. The courses taught in universities have been being taught for years without revision, and due to the vast changes in the business environment, they do not provide the necessary skills for students to enter the job market. Meanwhile, the importance of teaching economic topics and financial literacy to students has been essential. On the other hand, economic problems and challenges, changes in laws, administrative bureaucracy, and the lack of necessary support to start a business have increased the fear of failure among students at the beginning, which an environment dominant on entrepreneurial ecosystem can be provided for students by management and psychology consultations and providing necessary facilities.

تأثیر قصد کارآفرینانه بر رفتار کارآفرینی دانشجویان با توجه به نقش تعدیل‌گر ترس از شکست و سواد اقتصادی

علی پناهی^۱، امین حبیبی راد^۲، هادی مطیعی^۲

۱- گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران.

۲- گروه مدیریت صنعتی و کارآفرینی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

چکیده

هدف این پژوهش بررسی تأثیر قصد کارآفرینانه بر رفتار کارآفرینی دانشجویان با توجه به نقش تعدیل‌گر ترس از شکست و سواد اقتصادی است. پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از لحاظ رویکرد، کمی و از نوع پژوهش‌های توصیفی-همبستگی است. جامعه آماری پژوهش شامل همه دانشجویان کارشناسی رشته مدیریت دانشگاه‌های شهید بهشتی، علامه طباطبایی، تهران و شاهد بودند که تعداد ۳۱۰ نفر از آن‌ها به روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها پنج پرسش‌نامه استاندارد قصد کارآفرینی پرسش‌نامه لینان و چن (۲۰۰۹)، رفتار کارآفرینانه گیره و همکاران (۲۰۲۰)، استقلال، نوآوری و ریسک‌پذیری بولتون و لین (۲۰۱۱)، ترس از شکست کاجیوتی و همکاران (۲۰۲۰)، سواد اقتصادی سوراتنو و همکاران (۲۰۲۱) بوده است. همچنین تحلیل داده‌ها با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری و نرم‌افزار SmartPLS انجام پذیرفت. نتایج پژوهش نشان داد که متغیرهای استقلال، نوآوری و ریسک‌پذیری دانشجویان تأثیر مثبت و معناداری بر قصد کارآفرینی دارند. همچنین قصد کارآفرینی نیز تأثیر مثبت و معناداری بر رفتار کارآفرینانه دارد. متغیر ترس از شکست رابطه بین قصد و رفتار را تعدیل منفی و متغیر سواد اقتصادی تعدیل مثبتی بر این رابطه دارد. یافته‌های پژوهش نقش مهم ویژگی‌های شخصیتی بر قصد کارآفرینی و اهمیت تعدیل‌گرهای معرفی شده برای پر کردن شکاف بین قصد و رفتار کارآفرینانه را نشان می‌دهد.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۲۴

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۱۲/۱۷

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۱۸

کلیدواژه‌ها:

کارآفرینی،
 قصد کارآفرینی،
 رفتار کارآفرینانه،
 سواد اقتصادی،
 ترس از شکست

لطفاً به این مقاله استناد کنید (APA): پناهی، علی، حبیبی راد، امین، مطیعی، هادی. (۱۴۰۳). تأثیر قصد کارآفرینانه بر رفتار کارآفرینی دانشجویان با توجه به نقش تعدیل‌گر ترس از شکست و سواد اقتصادی. فصلنامه رویکردهای نوین در مدیریت و بازاریابی، ۳(۱)، ۶۳-۸۵.



https://doi.org/10.22034/jnamm.2024.443804.1049



Creative Commons: CC BY 4.0

ناشر: مرکز پژوهشی مطالعات مدیریت منابع و کسب و کار دانش محور

ایمیل: ali_panahi@atu.ac.ir

نویسنده مسئول: علی پناهی



مقدمه

کارآفرینی مهمترین فعالیت اقتصادی در توسعه اقتصادی یک کشور است و کارآفرینان به عنوان عوامل اقتصادی، با ترویج توسعه اقتصادی، فناوری، اجتماعی و سازمانی، تأثیر مهمی در احیای اقتصاد دارند (Bosma et al, 2018). خلاقیت و نوآوری و توان کشف فرصت‌های جدید از بارزترین ویژگی‌های کارآفرینان است. کارآفرینی در واقع نوعی کنش انسانی می‌باشد که در عرصه فعالیت اقتصادی به وجود می‌آید (Mahmoudi, 2023). شخص کارآفرین محرک‌های کلیدی برای توسعه اقتصادی را از طریق طیف گسترده‌ای از مزایای اقتصادی و اجتماعی که از نظر ایجاد شغل، انتقال فناوری از آزمایشگاه به بازار، افزایش رقابت و نوآوری و ارتقای توانمندی اجتماعی است، ارائه می‌کند (Fayolle et al, 2016). از این رو، مطالعه و درک عوامل زیربنایی جهت‌دهی کارآفرینی ضروری است، زیرا کارآفرینی در خدمت افزایش کارایی نهایی هر اقتصادی است و حجم کارآفرینی در یک کشور با شکوفایی اقتصادی آن مرتبط است (Gieure et al, 2020). علاوه بر این، کارآفرینی راه حلی مناسب برای بیکاری است زیرا بر توسعه منطقه‌ای و پیشرفت اقتصادی و همچنین تشویق نوآوری تأثیر می‌گذارد. تقویت کارآفرینی اغلب به عنوان یک اولویت سیاست مهم برای افزایش مداوم مشاغل و کاهش فقر در نظر گرفته می‌شود. درک عوامل مؤثر بر کارآفرینی می‌تواند به سیاست‌گذاران و دولت‌ها در تصمیم‌گیری بهتر برای بهبود اقتصاد و متکی شدن به خود کمک کند (Cho & Honorati, 2014). آن‌ها می‌توانند با توسعه راهبردهایی نسبت به کاهش یا حذف موانعی که کارآفرینان بالقوه را از بالفعل کردن روحیه کارآفرینی باز می‌دارد، اقدام نمایند (Almamary et al, 2020).

با توجه به پیچیدگی ظهور سرمایه‌گذاری، بسیاری از افرادی که قصد کارآفرینی دارند نمی‌توانند آن‌را به رفتار کارآفرینی و اقدام رهنمون نمایند. بنابراین یک پیوند نامشخص در رابطه بین قصد کارآفرینی آن‌ها و تحقق ایجاد سرمایه‌گذاری تحقق می‌یابد (Gieure et al, 2020). همچنین پژوهش‌ها نشان می‌دهد که قصد کارآفرینی اغلب چندین ماه یا حتی چندین سال قبل از اندازه‌گیری رفتار و اقدامات کارآفرینانه اندازه‌گیری می‌شود (Kautonen et al, 2015; Meoli et al, 2020, Van Gelderen et al, 2015). پس بین نیت و رفتارهای واقعی فاصله زمانی وجود دارد و هر چه این فاصله بیشتر باشد، احتمال وقوع رویدادهای پیش‌بینی نشده بیشتر شده و در نتیجه نگرش‌ها و مقاصد اولیه تغییر می‌کند (Schlaegel & Koenig, 2014). به‌علاوه پیوند قصد-رفتار می‌تواند در زمینه کارآفرینی نسبت به بسیاری از رفتارهای دیگر ضعیف‌تر باشد (Van Gelderen et al, 2015). مطالعات نشان می‌دهند که قصد کارآفرینی تنها حدود ۳۰ درصد از واریانس در رفتار کارآفرینی را توضیح می‌دهد (Van Gelderen et al, 2015; Kautonen et al, 2015). همچنین پیمایش‌های میدانی نشان می‌دهد که ۶۹ درصد از کارآفرینان بالقوه در سال‌های جاری با داشتن قصد کارآفرینی، فعالیت‌های مرتبط با کارآفرینی را کم یا اصلاً انجام نمی‌دهند که بیان‌گر این موضوع است که مقاصد راه‌اندازی به تنهایی پیش‌بینی‌کننده‌های ایده‌آل اقدامات کارآفرینانه نیستند (Meoli et al, 2020). بنابراین برای پر کردن این شکاف، می‌توان با تعریف تعدیلگرهای مناسب بین قصد و رفتار کارآفرینی تعریف نمود. تعدیلگر می‌تواند میزان تأثیر یا حتی جهت رابطه بین دو سازه را تغییر دهد. زمانی که همبستگی بین دو متغیر ناسازگار یا ضعیف باشد، گنجاندن یک تعدیل‌کننده در مدل‌های قبلی می‌تواند رابطه را بهبود بخشد (Song et al, 2014).

در این پژوهش از دو عامل ترس از شکست و سواد اقتصادی بعنوان دو تعدیل‌گر استفاده شده است. سواد اقتصادی به درک مفهوم اساسی اقتصاد و اجرای آن در مورد نحوه رفتار افراد و تصمیم‌گیری اقتصادی مربوط می‌شود (Nurjanah et al, 2018). در رابطه با قصد کارآفرینی، سواد اقتصادی به عنوان یک رفتار اقتصادی اساسی برای دستیابی به رفاه یک فرد، نقش ایفا کرده و در تصمیم‌گیری فعالیت‌های اقتصادی و کارآفرینی ضروری است (Rustantono et al, 2020). ترس از شکست، یک واکنش عاطفی منفی مبتنی بر ارزیابی شناختی از پتانسیل شکست در زمینه عملکردی نامشخص و مبهم کارآفرینی است که یکی از عوامل مهم در شکل نگرفتن رابطه قصد-رفتار کارآفرینی است (Cacciotti et al, 2020).

در ایران اشتغال و بیکاری یکی از موضوعات مهم اقتصادی و اجتماعی است. بر طبق گزارش مرکز آمار ایران در سال‌های اخیر همواره بخش بزرگی از جمعیت بیکاران را فارغ‌التحصیلان دانشگاهی تشکیل داده‌اند. این آمار بیانگر تعداد بالای فارغ‌التحصیلانی است که شغلی پیدا نکرده و بدنبال راه‌اندازی کسب‌وکار جدید نیز نرفته‌اند. دو عامل بیرونی و درونی در این موضوع مؤثر هستند. عوامل بیرونی شاخص‌هایی نظیر سهولت انجام کسب‌وکار و رتبه نازل در بین کشورهای دیگر، دیوان‌سالاری شدید اداری و قوانین دست‌وپاگیر، حمایت‌های ناکافی و نامؤثر است که باعث هزینه‌بر و زمان‌بر کردن راه‌اندازی یک کسب‌وکار می‌شود (Panahi et al, 2023). عوامل درونی ویژگی‌های شخصیتی، تجربه، تحصیلات و دانش است که یا شخص قصد کارآفرینی ندارد و یا با وجود داشتن قصد نمی‌تواند آن را به رفتار و اقدام کارآفرینانه تبدیل نماید. این وقفه بین قصد و رفتار کارآفرینی در کشور بدلیل تلاطم‌های سیاسی و اقتصادی شدید، سیاست‌گذاری‌های غلط و ناکارآمد، ضعف شدید در اجرای قوانین و مقررات، آموزش‌های غیرکاربردی در مدارس و دانشگاه‌ها باعث کم‌رنگ شدن قصد کارآفرینی شده و ترس از شکست در شروع کسب‌وکار را بر کارآفرین مستولی می‌نماید. بنابراین دولت، سیاست‌گذاران و متولیان آموزش باید به دقت این چالش‌ها را شناسایی و نسبت به رفع هر چه سریع‌تر آن‌ها اقدام نمایند تا با تأسیس کسب‌وکارهای جدید علاوه بر کاهش نرخ بیکاری بویژه در بین فارغ‌التحصیلان دانشگاهی، کمک شایانی نیز به تولید و اقتصاد کشور شود. بنابراین در پژوهش حاضر جهت پر کردن شکاف دو مرحله قصد و رفتار کارآفرینی الگویی پیشنهاد می‌شود که ابتدا ویژگی‌های شخصیتی مؤثر بر قصد کارآفرینی شامل استقلال، نوآوری و ریسک‌پذیری و همزمان رابطه قصد کارآفرینی و رفتار کارآفرینی را با اثر تعدیلگری ترس از شکست و سواد اقتصادی به عنوان دو عامل مهم در تبدیل قصد به رفتار مورد بررسی قرار می‌دهد. بنابراین پژوهش‌گران تلاش دارند در قالب این پژوهش به این سؤال پاسخ دهند که قصد کارآفرینانه بر رفتار کارآفرینی دانشجویان با توجه به نقش تعدیل‌گر ترس از شکست و سواد اقتصادی چه تاثیری دارد؟

ادبیات نظری کارآفرینی

کارآفرینی فرآیندی پویا از ایجاد، چشم انداز و تغییر است. این امر مستلزم تولید و اجرای ایده‌ها و راه‌حل‌های جدید است. شومپتر در سال ۱۹۳۴ کارآفرینی را به عنوان یک فرآیند تخریب خلاق توصیف می‌کند (Tavakoli, 2013). یک فرد برای کارآفرین شدن و شروع تجارت خود باید مسیری را طی کند که آغاز آن قصد و نیت برای انجام کار بوده که

به عنوان یک وضعیت ذهنی او را به سمت پایان مسیر که اقدام و رفتار کارآفرینی است سوق می دهد. در این بین او با چالش ها و مشکلاتی نیز مواجه می شود که باید با کمک دانش، تجربیات، ویژگی های شخصیتی و حمایت های بیرونی از آن ها گذر نماید.

پژوهش های بسیاری ارتباط بین ویژگی های شخصیتی و قصد کارآفرینی را مورد بررسی قرار داده اند. (Esfandiar et al, 2019) در مطالعه ای بر روی دانشجویان ایرانی دریافتند که عوامل اجتماعی و روانی تأثیر مهمی بر قصد کارآفرینی آن ها دارند. (Morales et al, 2018) تأثیر ویژگی های شخصیتی بر قصد کارآفرینی را بررسی و آن را با اهمیت ارزیابی نمودند. (Eid et al, 2018) اثر دو ویژگی شخصیتی نوآوری و استقلال طلبی را در تبیین قصد کارآفرینانه دانشجویان بررسی نمودند.

ویژگی های شخصیتی (نوآوری، استقلال و ریسک پذیری)

نوآوری را می توان تمایل شرکت برای حمایت فعال از شکل گیری و اجرای بینش های جدید، آزمایش با استراتژی های جایگزین و ارتقای محصولات یا خدمات فعلی توصیف کرد (Amodu & Aka, 2017). همچنین (Edward et al, 2014) معتقدند که نوآوری میل شدید به کشف نوآوری فناورانه، آزمایش کامل ایده های جدید، توانایی یک شرکت برای مشارکت فعال و پرورش مفاهیم تازه که می تواند بر محصولات جدید، سیستم ها یا پیشرفت های تکنولوژیکی تمرکز کند، است. پژوهش ها نشان می دهد که قصد کارآفرینی با نوآوری مرتبط است و نوآوری بعنوان پیشرانی برای تقویت قصد کارآفرینی عمل می کند (Schillo, 2011).

استقلال طلبی، یکی از ویژگی های شخصیتی روان شناختی است که باعث می شود شخص ترجیح بدهد سیستم خود را ایجاد کند و مقررات خود را داشته باشد. افراد با این ویژگی به این بلوغ رسیده اند که به تنهایی توانایی راه اندازی کسب و کار جدید را دارند. آن ها تمایل دارند خودشان مقررات را وضع کنند و نمی خواهند در کنترل مقررات و محدودیت های معمول یک شرکت باشند و تمایل به راه اندازی کسب و کار خود را دارند که این ویژگی با قصد کارآفرینی رابطه دارد (Eid et al, 2018).

ریسک پذیری یکی از مهمترین ویژگی های یک کارآفرین است. ریسک احتمال ذهنی شکست ساختاریافته، از دست دادن احتمالی، یا هر رخداد طبیعی نامطلوب در حین درگیر شدن در یک فعالیت یا تجربه کاری است. ریسک به عنوان یک ویژگی شخصیتی بر قصد کارآفرینی تأثیر می گذارد. بسیاری از مردم به دلایل مختلف، از جمله ریسک ذاتی مرتبط با کار در بخش کارآفرینی اقتصاد، برای راه اندازی کسب و کار خود مردد هستند (Edwards et al, 2014).

رابطه قصد کارآفرینی و رفتار کارآفرینانه

ایجاد کسب و کار جدید زمانی شروع می شود که یک فرد دارای قصد کارآفرینی باشد و زمانی پایان می یابد که آن فرد سرمایه گذاری تجاری خود را ایجاد کرده و شروع به فعالیت کند (Gieure et al, 2020). تلاش قابل توجهی برای درک عواملی که قصد کارآفرینی را هدایت و جوانان را تشویق می کند تا کارآفرینی را به عنوان یک گزینه شغلی در نظر بگیرند، اختصاص یافته است (Crecente-romero, 2018). بسیاری از نویسندگان قصد را عزم آگاهانه و برنامه ریزی شده

تعریف نموده‌اند که باعث تحریک شخص جهت راه‌اندازی یک کسب‌وکار می‌شود (Thompson, 2009). (Pillis & Reardon, 2007) قصد کارآفرینی را نیت شروع یک کسب و کار جدید تعریف کرده و معتقدند تصمیم برای تبدیل شدن به یک کارآفرین و ایجاد یک کسب و کار جدید تصمیمی آگاهانه است. همچنین قصد کارآفرینی تعهد به ایجاد یک سرمایه‌گذاری تجاری جدید بوده و به‌عنوان پیشرو اصلی رفتار کارآفرینانه عمل می‌کند (Schlaegel & Koenig, 2014). رفتار کارآفرینی را می‌توان مطالعه رفتارهای انسان دانست که از طریق ایجاد و توسعه کسب‌وکار جدید به‌دنبال استفاده از فرصت‌های کارآفرینی است. رفتار کارآفرینی نتیجه تقریبی شناخت‌ها و احساسات کارآفرینی کارآفرینان است (Bird & Schjoedt, 2017). مقاصد کارآفرینی اغلب به‌عنوان نماینده‌ای برای رفتار استفاده می‌شود. بنابراین، اکثر مطالعات تنها به بررسی ماهیت و سوابق قصد کارآفرینی پرداخته‌اند (Kong et al, 2020). با این حال، اهداف راه‌اندازی همیشه به اقدام واقعی راه‌اندازی تبدیل نمی‌شوند، به‌ویژه در میان دانشجویان که تجربه بسیار محدودی از کارآفرینی واقعی دارند (Meoli et al, 2020). بنابراین، تمرکز صرف بر مقاصد کارآفرینانه یا استفاده از مقاصد به‌عنوان نماینده‌ای برای اقدام، یک محدودیت شدید برای بینش ما نسبت به اقدام کارآفرینانه است (Adam & Fayolle, 2015). به‌عبارت دیگر اگر کارآفرینان مشتاق با وجود داشتن نیت، اقدامات واقعی را انجام ندهند سرمایه‌گذاری‌های تجاری تکمیل نمی‌شوند (VanGeldern et al, 2015).

ترس از شکست به‌عنوان تعدیل‌کننده

ترس از شکست یک واکنش مؤثر منفی مبتنی بر ارزیابی شناختی از پتانسیل شکست در زمینه عملکردی نامشخص و مبهم کارآفرینی است. فرض بر این است که حرکت از قصد راه‌اندازی به اقدام کارآفرینانه واقعی، بسته به ترس کارآفرینی بالا یا پایین از شکست، دارای ضعف متفاوتی است (Cacciotti et al, 2020). ترس از شکست به ریسک‌گریزی پاسخ می‌دهد. به این ترتیب که ترس از شکست، این احتمال را کاهش می‌دهد که کارآفرینان آینده‌نگر برنامه‌ها و مقاصد اولیه را برای اقدامات واقعی راه‌اندازی اجرا کنند. زیرا ایجاد یک کسب‌وکار جدید به‌عنوان یک فرآیند پیچیده که شامل فعالیت‌های متعدد است، مستلزم ریسک بالا و عدم اطمینان است و با فاصله طولانی بین انجام اقدامات و پیامدهای آن به تصویر کشیده می‌شود (Wenneberg et al, 2013). نتایج چندین پژوهش نشان می‌دهند که ترس از شکست بر فعالیت‌های کارآفرینانه تأثیر منفی می‌گذارد (Tsai et al, 2021, Hanif et al 2021, Dutta & Sobel, 2021). با این حال، اکثر مطالعات موجود تنها بر روی اثرات مستقیم یا میانجی ترس از شکست متمرکز شده‌اند درحالی‌که این مطالعات این واقعیت را نادیده گرفته‌اند که ترس از شکست می‌تواند به‌عنوان یک کاتالیزور منفی برای فرآیند کارآفرینی عمل کند (wyrwich et al, 2016).

سواد اقتصادی به‌عنوان تعدیل‌کننده

سواد اقتصادی به‌دلیل این که باعث رفتار اقتصادی می‌شود موضوعی بسیار حیاتی برای افراد است. سواد اقتصادی برای همه شهروندان بمنظور انتخاب منابع درآمد و یا انتخاب‌های جایگزین محصولات برای مصرف‌کنندگان مورد نیاز است (Lusardi & Mitchel, 2014). این بدان معناست که یادگیری اقتصادی را نمی‌توان به گروه خاصی از دانشجویان



محدود کرد، مانند نیروی کار یا برای کسانی که به تنهایی رهبران دولت آینده خواهند شد، بلکه دانشگاه‌ها باید دانشجویان را در مورد اقتصاد و تجارت تجهیز کنند (Hashem et al, 2013). سواد اقتصادی در همه کشورها برای آماده‌سازی دانشجویان برای تغییر سیستم مالی جهان ضروری است و آن‌ها برای مشارکت فعال در اقتصاد جهانی در حال تغییر به درک بیشتری از اقتصاد نیاز دارند. سواد اقتصادی از دو جنبه تشکیل شده است. دانش اقتصادی و جنبه نگرش اقتصادی مشتق شده از درک موضوع اقتصاد از ادبیات مختلف است (Happ et al, 2016). سواد اقتصادی خود یک هدف نیست، بلکه ابزاری برای دستیابی به اهداف است. بسیاری از کارآفرینان بالقوه بدلیل نداشتن سواد اقتصادی کافی نمی‌توانند تجزیه و تحلیل مناسبی داشته باشند و عامل ترس هم بعنوان ماحصل آن باعث می‌شود نتوانند به‌درستی تصمیم‌گیری کرده و اقدام به راه‌اندازی کسب‌وکار نمایند و نتیجه آن پدیدار شدن شکاف بین قصد-رفتار است. پژوهش‌های بسیاری درباره رابطه بین قصد کارآفرینی و رفتار کارآفرینی انجام گرفته است. داشتن قصد کارآفرینی به تنهایی نمی‌تواند تضمینی برای اقدام به کارآفرینی باشد و فرد در این راه با چالش‌هایی مواجه می‌شود. دولت‌ها و سیاستگذاران با اطلاع از این عوامل و برنامه‌ریزی‌های منسجم می‌توانند چالش‌های موجود را شناسایی و نسبت به رفع آن‌ها اقدام نمایند. با رفع این موانع کارآفرینی که تصمیم برای راه‌اندازی کسب‌وکار شخصی خود را دارند می‌توانند با جدیت و انگیزه بالاتر قدم در راه نهاده و ایده‌های بالفعل خود را به مرحله عمل درآورند. بنابراین بسیار مهم است که توجه ویژه‌ای به شکاف قصد کارآفرینی-رفتار داشت و موانعی که افراد را از تبدیل قصد راه‌اندازی به رفتارهای واقعی باز می‌دارد را کشف نمود. این دیدگاه را می‌توان در پژوهش‌های بسیاری از جمله (Calza, Adam & Fayolle, 2015), (VanGeldern et al, 2015), (Shlaegel & Koenig, 2014), (Kong et al, 2020), (Kautonen et al, 2015), (et al, 2020) مشاهده کرد.

در پژوهش حاضر از دو عامل مهم برای پر کردن این شکاف استفاده می‌شود. ترس از شکست که به‌عنوان یکی از مولفه‌های کلیدی در ادبیات کارآفرینی شناسایی شده است و اثر مهمی در مراحل کارآفرینی دارد ولی اثر تعدیل‌گری آن در کارآفرینی توجه کمی را به خود جلب کرده است. همچنین سواد اقتصادی عاملی مهم برای راه‌اندازی هر کسب‌وکاری بویژه شروع راه کارآفرینی که فرایندی مخاطره‌آمیز دارد، بوده و بسیاری از شکست‌های کارآفرینان بدلیل عدم اطلاع از آن است. بنابراین در این پژوهش رابطه بین قصد کارآفرینی و رفتار کارآفرینانه با تعدیلگری هر دو عامل ترس از شکست و سواد اقتصادی مورد بررسی قرار می‌گیرد.

پیشینه پژوهش

(Neneh & Dzomonda, 2024) به بررسی شکاف بین قصد و رفتار کارآفرینی در بین دانشجویان دانشگاه‌های آفریقای جنوبی پرداختند. بدین منظور دو عامل تعهد و منبع کنترل درونی را بعنوان تعدیل‌گر در رابطه بین قصد و رفتار کارآفرینی قرار دادند. نتایج نشان داد قصد کارآفرینی یک عامل تعیین‌کننده و معنادار برای رفتار واقعی است. بعلاوه تعهد و منبع کنترل درونی رابطه بین قصد و رفتار کارآفرینی را تعدیل می‌کنند.

(Duong & Vu, 2023) با تکیه بر تئوری رفتار برنامه‌ریزی شده به بررسی رابطه بین نگرش و قصد کارآفرینی بر رفتار کارآفرینانه پرداختند. نتایج پژوهش نشان داد که هر یک از عوامل نگرش نسبت به کارآفرینی و قصد کارآفرینی تأثیر

مثبت و معناداری بر روی رفتار کارآفرینانه دارند. همچنین ترکیب این دو عامل تأثیر بیشتری بر روی قصد کارآفرینی می‌گذارد.

(Adeel et al, 2023) به بررسی چگونگی تأثیر آموزش کارآفرینی بر توسعه مهارت‌ها و رفتارهای کارآفرینانه دانشجویان به منظور شناسایی بهترین رویکردها برای تقویت کارآفرینی پرداختند. نتایج این مطالعه نشان داد افرادی که دانش قبلی، هوشیاری کارآفرینی، تشخیص فرصت، انگیزه کارآفرینی و قصد کارآفرینی بالاتری دارند، رفتار کارآفرینانه بیشتری از خود نشان می‌دهند. علاوه بر این، دانشجویانی که دارای نوعی آموزش کارآفرینی هستند بیشتر از دانش‌آموزان دیگر از دانش و هوشیاری قبلی برای شناسایی فرصت‌های تجاری جدید و همسو کردن انگیزه‌های خود برای شروع یک سرمایه‌گذاری جدید استفاده می‌کنند.

(Narmaditya et al, 2023) به بررسی تأثیر آموزش اقتصاد خانواده بر رفتار اقتصادی دانشجویان و بررسی نقش سواد اقتصادی و کارآفرینی را بر روی دانشجویان اندونزیایی پرداختند. یافته‌ها نشان می‌داد ارتباط قوی بین آموزش اقتصادی خانواده و رفتار اقتصادی دانشجویان برقرار بوده و آموزش اقتصاد خانواده می‌تواند سواد اقتصادی و کارآفرینی را ارتقا دهد. این مطالعه همچنین تأثیر مستقیم بین سواد اقتصادی، سواد کارآفرینی و رفتار اقتصادی دانشجویان را تأیید کرده و به نقش اساسی سواد اقتصادی و کارآفرینی در میانجی‌گری رابطه بین آموزش اقتصادی خانواده و رفتار اقتصادی دانشجویان اشاره می‌کند.

(Sousa-Filho et al, 2023) برای یافتن تأثیر ترس از شکست بر نگرش و کنترل رفتاری درک شده دانشجویان چهار کشور برزیل، مکزیک، پرو و کلمبیا یک مطالعه تطبیقی انجام دادند. ارزیابی نقش ترس از شکست از آنجا که به عنوان پیشینه قصد کارآفرینی عمل می‌کند، امری مهم است. یافته‌های این پژوهش نشان داد ترس از شکست بر نگرش و کنترل رفتاری درک شده نمونه‌های برزیلی و مکزیک تأثیر منفی می‌گذارد. این عامل در پرو بر نگرش تأثیر منفی ولی بر کنترل رفتاری تأثیری نمی‌گذارد. ترس از شکست برای نمونه کلمبیایی بر نگرش و کنترل رفتاری تأثیر نمی‌گذارد. با این حال، برای هر چهار کشور، قصد کارآفرینی به طور مثبت تحت تأثیر نگرش و کنترل رفتاری قرار می‌گیرد. بنابراین متخصصان باید برای کاهش ترس در نگرش و کنترل رفتاری درک شده تلاش کنند تا قصد کارآفرینی دانشجویان تقویت گردد.

روش‌شناسی تحقیق

پژوهش حاضر از حیث رویکرد، کمی، برحسب هدف آن، کاربردی و در گردآوری و تحلیل داده‌ها توصیفی-همبستگی است. برای حصول به مدل مفهومی پژوهش از پنل خبرگان مشکل از پنج نفر از اعضای عیات علمی متخصص در حوزه کارآفرینی و دو نفر کارآفرین با حداقل ۱۰ سال سابقه استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری به روش حداقل مربعات جزئی و به کمک نرم افزار SmartPLS نسخه ۳ انجام گرفته است. جامعه آماری پژوهش شامل همه دانشجویان کارشناسی گرایش‌های بازرگانی، صنعتی و مالی رشته مدیریت دانشگاه‌های شهید بهشتی، علامه طباطبایی، تهران و شاهد بودند. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران حداقل ۲۹۱ نفر برآورد گردید که برای جلوگیری از ایجاد اختلال در فرایند بازگشت پرسش‌نامه‌ها، نمونه انتخابی ۳۱۰ نفر تعیین و به



روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. همچنین برای اطمینان از پایایی گویه‌های پرسش‌نامه، پیش‌آزمونی با تعداد ۳۰ نفر از اعضای جامعه آماری انجام گرفت. در پژوهش حاضر شش متغیر ریسک‌پذیری، نوآوری، استقلال، قصد کارآفرینانه، ترس از شکست، سواد اقتصادی و رفتار کارآفرینانه در چارچوب نظری گنجانده شده‌اند. پرسش‌نامه به‌عنوان ابزار گردآوری داده‌ها، مشتمل بر دو بخش بود که بخش اول شامل ویژگی‌های فردی دانشجویان (جنسیت، تحصیلات و سن) و بخش دوم پرسش‌های بسته‌پاسخ برای سنجش متغیرهای پژوهش، بود. برای ارزیابی پاسخ‌ها از مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت از (کاملاً موافقم) تا (کاملاً مخالفم)، استفاده شد. بدین منظور ۳ گویه جهت سنجش ریسک‌پذیری، ۴ گویه جهت سنجش نوآوری و ۳ گویه جهت سنجش استقلال از پرسش‌نامه (Bolton & Lane, 2011)، ۶ گویه جهت ارزیابی قصد کارآفرینانه از پرسش‌نامه (Liñán & Chen, 2009)، ۶ گویه برای سنجش ترس از شکست از پرسش‌نامه (Cacciotti et al, 2020)، ۶ گویه برای سنجش سواد اقتصادی از پرسش‌نامه (Suratno et al, 2021) و ۶ گویه نیز جهت ارزیابی رفتار کارآفرینانه از پرسش‌نامه (Gieure et al, 2020) استفاده گردید. برای ارزیابی روایی ظاهری و محتوایی پرسش‌نامه از نظرات اساتید و خبرگان استفاده گردید و در مورد روایی همگرای سازه‌ها، معیار میانگین واریانس استخراج شده مورد بررسی و تأیید قرار گرفت. برای ارزیابی پایایی سازه‌های پژوهش از معیار پایایی مرکب و ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده که سازه‌ها مورد تأیید قرار گرفتند. در نهایت روایی واگرا در سطح سازه نیز با ملاک فورنل و لارکر، و در سطح گویه با بررسی بارهای عاملی متقابل، مورد تأیید قرار گرفت.

یافته‌های پژوهش

توصیف جمعیت شناختی

براساس یافته‌های پژوهش از میان پاسخ‌دهندگان ۵۶/۲ درصد مردان و ۴۳/۸ درصد را زنان تشکیل دادند. همچنین میانگین سن نمونه‌های مورد مطالعه ۲۰/۷۵ سال بود.

ارزیابی مدل اندازه‌گیری

آلفای کرونباخ، معیاری برای سنجش پایایی و ارزیابی پایداری درونی است. ضریب آلفای کرونباخ سازه‌های پژوهش مطابق جدول شماره ۱ بین ۰/۷۶۰ تا ۰/۸۸۱ است. بنابراین با توجه به بالاتر بودن آن نسبت به ۰/۷ پایایی آن‌ها قابل قبول است. میزان پایایی مرکب که جهت بررسی پایایی سازه‌ها استفاده می‌شود عددی بین ۰/۸۳۲ تا ۰/۹۱۰ بوده که با توجه به بزرگ‌تر بودن آن از ۰/۷ بعنوان معیار، بنابراین پایایی سازه‌ها نیز تأیید می‌شود. روایی همگرا نشان‌دهنده همبستگی بالا بین بارهای عاملی گویه‌های یک سازه است و ملاک ارزیابی آن نیز میانگین واریانس بوده که مقدار آن در پژوهش ۰/۵۳۵ تا ۰/۶۹۷ بوده که یک آستانه قابل قبول در نظر گرفته می‌شود. در ادامه بررسی مدل برای سنجش اعتبار و همبستگی گویه‌ها باید بارهای عاملی عددی بالاتر از ۰/۷ باشند و برای معنی‌دار بودن این بارهای عاملی در سطح اطمینان ۹۵ درصد نیز باید مقادیر آزمون t همه گویه‌ها در خارج از محدوده مثبت و منفی ۱/۹۶ قرار داشته باشند که مطابق جدول شماره (۱) تمامی گویه‌ها معتبر هستند. نتایج ارزیابی مدل اندازه‌گیری برای هر یک از سازه‌های پژوهش در جدول شماره (۱) ارائه شده است.

جدول ۱. نتایج ارزیابی مدل اندازه‌گیری

روایی همگرا	پایایی مرکب	ضریب آلفای کرونباخ	مقادیر t	بار عاملی	سازه‌های پژوهش
۰/۶۲۳	۰/۸۳۲	۰/۷۶۰			ریسک پذیری
			۱۴/۱۰۶	۰/۷۸۷	RI1
			۲۲/۶۰۱	۰/۸۳۲	RI2
			۱۰/۴۱۰	۰/۷۴۷	RI3
۰/۵۹۱	۰/۸۵۲	۰/۷۶۸			نوآوری
			۸/۹۲۶	۰/۷۳۲	IN1
			۱۱/۹۷۴	۰/۷۱۹	IN2
			۳۲/۳۶۷	۰/۸۶۲	IN3
۰/۶۹۷	۰/۸۷۳	۰/۷۸۵			استقلال
			۱۸/۷۴۱	۰/۸۱۸	AU1
			۱۱/۷۶۵	۰/۷۸۰	AU2
			۳۸/۴۲۹	۰/۹۰۲	AU3
۰/۵۶۷	۰/۸۸۱	۰/۸۳۲			قصد کارآفرینی
			۲/۲۸۳	۰/۳۳۴	EI1
			۷/۳۶۳	۰/۷۰۰	EI2
			۱۰/۶۹۳	۰/۷۷۸	EI3
			۳۶/۰۱۴	۰/۹۰۸	EI4
			۲۷/۰۹۴	۰/۸۵۲	EI5
۰/۵۳۵	۰/۸۷۱	۰/۸۴۵			ترس از شکست
			۴/۱۹۳	۰/۷۶۷	FF1
			۳/۰۵۹	۰/۶۹۷	FF2
			۱/۹۶۷	۰/۵۰۲	FF3
			۴/۰۷۶	۰/۸۱۹	FF4
			۳/۷۶۴	۰/۸۳۶	FF5
۰/۶۲۷	۰/۹۱۰	۰/۸۸۱			سواد اقتصادی
			۷/۶۳۵	۰/۷۹۵	EL1
			۱۰/۱۶۶	۰/۷۹۵	EL2
			۱۰/۵۸۷	۰/۷۷۲	EL3
			۱۵/۹۸۲	۰/۸۵۱	EL4
			۷/۰۴۲	۰/۷۰۰	EL5

			۱۰/۸۰۳	۰/۸۳۰	EL6
					رفتار کارآفرینانه
			۱۵/۶۷۰	۰/۷۸۷	EB1
			۱۷/۷۷۰	۰/۸۰۰	EB2
۰/۶۲۱	۰/۹۰۷	۰/۸۷۶	۳۱/۸۷۲	۰/۸۹۹	EB3
			۲۱/۱۵۳	۰/۸۳۴	EB4
			۱۱/۹۰۲	۰/۷۶۲	EB5
			۶/۲۶۹	۰/۶۱۸	EB6

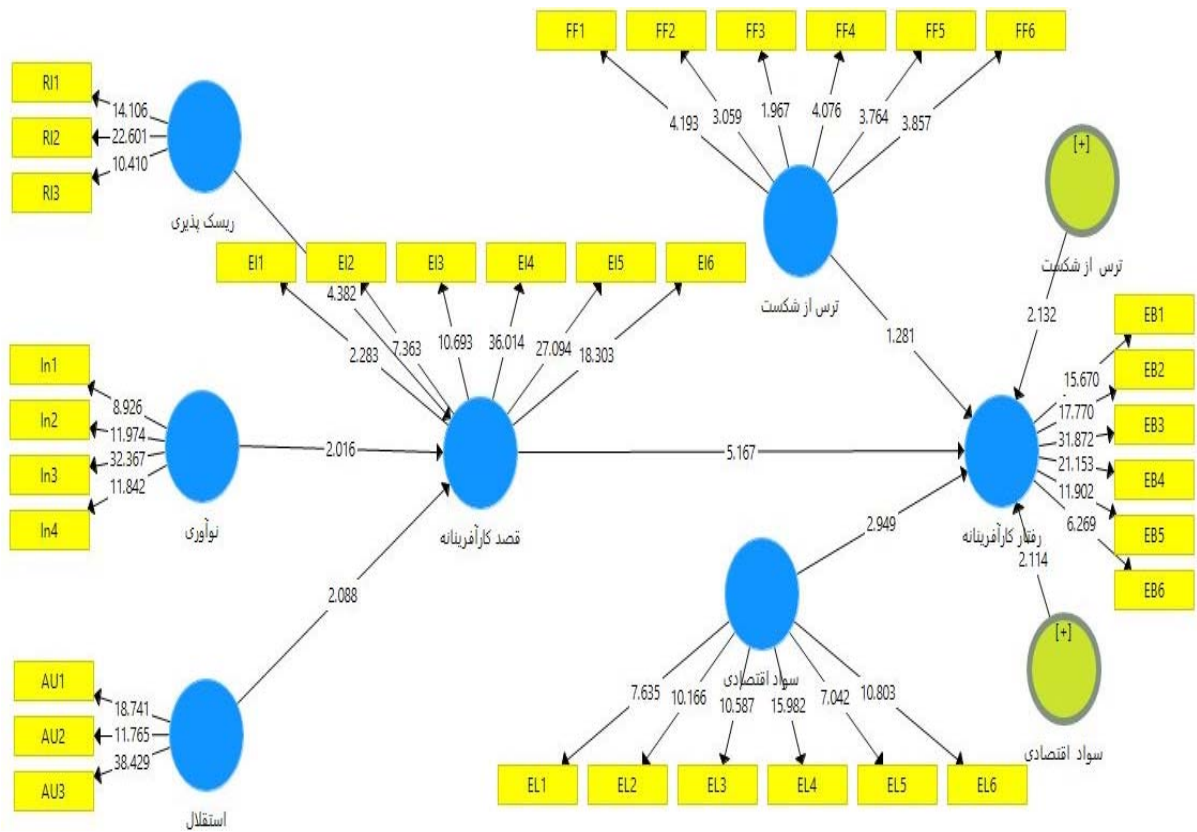
در ادامه برای سنجش روایی واگرا در سطح سازه از ملاک فورنل و لارکر استفاده گردید. مطابق جدول شماره ۲ اعداد قطر اصلی ماتریس از ضرایب همبستگی ستون زیر خود بزرگ تر هستند که نشان‌دهنده بیشتر بودن میزان رابطه یک سازه با گویه‌های خود، نسبت به گویه‌های سازه‌های دیگر است.

جدول ۲. روایی واگرا در سطح سازه (فورنل و لارکر)

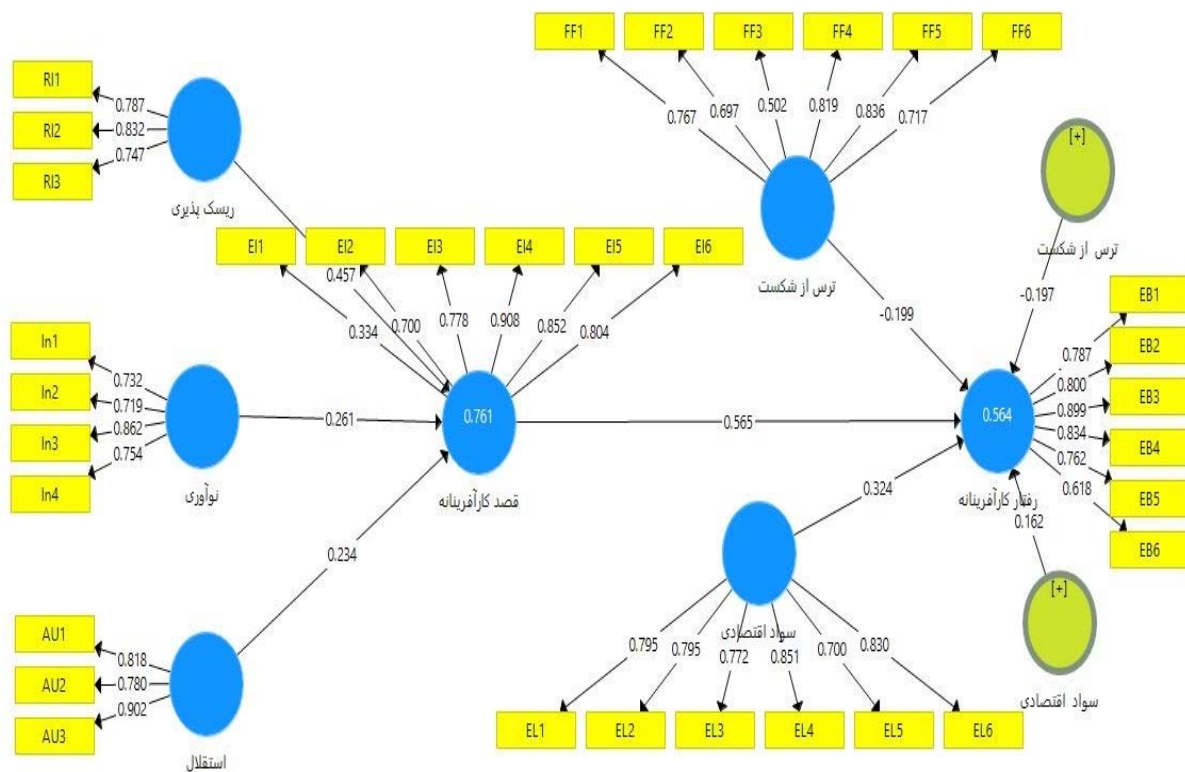
سازه‌ها	استقلال	نوآوری	ریسک‌پذیری	قصد کارآفرینی	رفتار کارآفرینانه	ترس از شکست	سواد اقتصادی
استقلال	۰/۸۳۵						
نوآوری	۰/۷۴۸	۰/۷۶۹					
ریسک‌پذیری	۰/۶۹۵	۰/۷۵۱	۰/۷۸۹				
قصد کارآفرینی	۰/۷۴۷	۰/۷۲۱	۰/۷۲۶	۰/۷۵۳			
رفتار کارآفرینانه	۰/۷۱۴	۰/۶۲۸	۰/۶۴۲	۰/۶۶۲	۰/۷۸۸		
ترس از شکست	۰/۱۷۶	۰/۱۱۱	-۰/۱۶۵	-۰/۱۹۱	-۰/۲۵۹	۰/۷۳۱	
سواد اقتصادی	۰/۳۵۴	۰/۲۴۵	۰/۲۶۶	۰/۳۱۹	۰/۴۱۲	۰/۲۱۰	۰/۷۹۲

ارزیابی مدل ساختاری

در پژوهش حاضر روابط بین متغیرهای پنهان و فرضیه‌های پژوهش، با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری، حداقل مربعات جزئی، روش بوت استرپینگ و آزمون t مورد سنجش قرار گرفت. در شکل (۲) مدل در حالت ضرایب استاندارد و در شکل (۳) نیز معناداری ضرایب مسیر تحت آزمون t ارائه شده است.



شکل ۲. مدل پژوهش در حالت ضرایب استاندارد



شکل ۳. مدل پژوهش در حالت ضرایب معناداری (آزمون t)

بر اساس خروجی نرم افزار Smart PLS نتیجه آزمون فرضیه‌های پژوهش در جدول شماره ۳ ارائه شده است.

جدول ۳. نتایج آزمون فرضیه‌های پژوهش

نتیجه فرضیه	سطح معناداری	ضرایب معناداری	ضرایب مسیر	فرضیه‌های پژوهش
تأیید	۰/۰۰۰	۴/۳۸۲	۰/۴۵۷	ریسک‌پذیری دانشجویان تأثیر مثبت و معناداری بر قصد کارآفرینی آنها دارد.
تأیید	۰/۰۳۹	۲/۰۱۶	۰/۲۶۱	نوآوری دانشجویان تأثیر مثبت و معناداری بر قصد کارآفرینی آنها دارد.
تأیید	۰/۰۳۳	۲/۰۸۸	۰/۲۳۴	استقلال دانشجویان تأثیر مثبت و معناداری بر قصد کارآفرینی آنها دارد.
تأیید	۰/۰۰۰	۵/۱۶۷	۰/۵۶۵	قصد کارآفرینی دانشجویان تأثیر مثبت و معنادار بر رفتار کارآفرینانه آنها دارد.
تأیید	۰/۰۲۸	-۲/۱۳۲	-۰/۱۹۷	ترس از شکست دانشجویان رابطه بین قصد کارآفرینی و رفتار کارآفرینانه را تعدیل می‌کند.
تأیید	۰/۰۰۳	۲/۱۱۴	۰/۱۶۲	سواد اقتصادی دانشجویان رابطه بین قصد کارآفرینی و رفتار کارآفرینانه را تعدیل می‌کند.

با توجه به جدول شماره ۳ ضرایب معناداری عددی خارج از محدوده مثبت و منفی ۱/۹۶ بوده و سطح معناداری نیز عددی کمتر از ۰/۰۵ بوده که نشان‌دهنده تأیید فرضیه‌های پژوهش است.

با توجه به نتایج حاصل شده در سطح اطمینان ۹۵ درصد متغیرهای ریسک‌پذیری، نوآوری و استقلال دانشجویان معنادار بوده و تأثیر مثبت و معناداری بر قصد کارآفرینی آنها داشته است که ریسک‌پذیری بالاترین همبستگی (۰/۴۵۷) را با آن دارد. همچنین با توجه به نتایج بدست آمده، قصد کارآفرینی نیز بر رفتار کارآفرینانه تأثیر مثبت و معناداری داشته است. در بررسی اثر تعدیل‌گرها نتایج نشان می‌دهد ضریب مسیر رابطه ترس از شکست* قصد کارآفرینی با رفتار کارآفرینانه منفی (۰/۱۹۷-) و معنادار بوده و ضریب مسیر رابطه سواد اقتصادی* قصد کارآفرینی با رفتار کارآفرینانه مثبت (۰/۱۶۲) و معنادار بوده است. بنابراین هر شش فرضیه مطرح شده در پژوهش مورد تأیید قرار گرفتند.

ارزیابی برازش کلی مدل

نیکویی برازش کلی مدل از طریق جذر حاصل ضرب میانگین شاخص تجمعی میانگین در توان دوم ضرایب همبستگی بین سازه‌ها به دست می‌آید.

$$GOF = \sqrt{\bar{R}^2 * Communality} = 0/652$$

Wetzels et al (2009) برای ارزیابی نیکویی برازش از سه مقدار ۰/۱، ۰/۲۵، ۰/۳۶ به عنوان برازش ضعیف، متوسط و قوی استفاده می‌کند. مقدار حاصل شده در این پژوهش ۰/۶۵۲ بوده که با توجه به مقادیر بالا نشان می‌دهد مدل پژوهش بصورت مطلوبی برازش شده است.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با ارائه دانشی دقیق از فرایندهای اساسی حرکت از قصد کارآفرینی به رفتار کارآفرینانه، کمک قابل توجهی به ادبیات شناختی کارآفرینی می‌کند. یافته‌های ما همچنین شرط مرزی را برای اعمال چارچوب نظریه رفتار برنامه‌ریزی شده در توضیح فرآیند کارآفرینی به عنوان یک رفتار ارادی و عقلانی ارائه می‌دهد که برای تحقیقات کارآفرینی بسیار مهم است. بر اساس این بینش، مطالعات قبلی اغلب قصد را یکسان یا بسیار مرتبط با رفتار در نظر گرفته‌اند (Ajzen, 2020). با این وجود، نتایج این پژوهش نشان داد که حداقل در زمینه کارآفرینی همیشه بین قصد و رفتار واقعی شکاف وجود دارد. بنابراین، یافته‌های ما به تأیید تجربی نقش مهم قصد در روشن کردن رفتار کمک می‌کند. افرادی که از سطح مطلوب سواد اقتصادی و ویژگی‌های شخصی که ترس از شکست‌های آتی را کاهش دهد، برخوردار هستند با احتمال بیشتری قصد اولیه کارآفرینی خود را به رفتارها و اقدامات برای راه‌اندازی کسب‌وکار توسعه می‌دهند.

نتایج این پژوهش با نتایج پژوهش (Baluku et al, 2019)، (Mahajan & Arora, 2018)، (Almamari et al, 2020)، (Koe, 2016)، (So et al, 2017)، (Wathanakom et al, 2020)، (Tu et al, 2021)، (Adam & Fayolle, 2015)، (Calza et al, 2020)، (Kautonen et al, 2015) همسو می‌باشد.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد استقلال دانشجویان تأثیر مثبتی بر قصد کارآفرینی آن‌ها دارد. تلاش کارآفرینان برای به‌دست آوردن ابتکار عمل و اجرای وظایف مطابق با چشم‌انداز آن‌ها در تلاش برای استقلال و درجه بالایی از آزادی در شیوه‌های کاری آن‌ها تجسم یافته است. این موضوع نشان می‌دهد مالکیت کارآفرین بر یک پروژه به او استقلال در تصمیم‌گیری می‌دهد، زیرا می‌تواند به اهدافی که برای خود تعیین می‌کند دست یابد. با این حال، کسانی که معمولاً برای دولت کار می‌کنند بدلیل رفتار براساس استانداردها و رویه‌های مشخص از این آزادی و خودمختاری برخوردار نیستند (Alnashmi, 2017). بنابراین، اگر دانشجویان استقلال بیشتری در انجام امور داشته باشند، قصد کارآفرینی بیشتری هم خواهند داشت.

نتایج یافته‌ها همچنین تأثیر مثبت نوآوری دانشجویان بر قصد کارآفرینی را بیان نمود. کارآفرینان برخلاف بسیاری از مردم به جزئیات کوچک از دیدگاهی منحصر به فرد نگاه می‌کنند و همواره بدنبال ایجاد راه‌حل‌های جدیدتر و نوآوری هستند. نوآوری مستلزم توسعه فرآیندها، کالاها و ایده‌های کارآمدتر است و به اهمیت فناوری، تحقیق و توسعه، و پیشرفت‌های علمی گسترده توجیه دارد. نوآوری بیشتر دانشجویان، احتمال ورود به کسب‌وکار جدید را افزایش می‌دهد. لذا دانشگاه‌ها و دولت‌ها باید آن‌ها را به نوآوری و خلاقیت بیشتر تشویق کنند (Almamary et al, 2020). نتایج یافته‌ها نشان داد ریسک‌پذیری دانشجویان تأثیر مثبتی بر قصد کارآفرینی دارد که در نتایج تحقیقات (So et al, 2017)، (Almamary et al, 2020) نیز مصداق دارد. ریسک‌پذیری به تصمیم‌گیری و انجام فعالیت‌ها بدون تکیه بر دانش خاص و کامل درباره نتایج احتمالی اطلاق می‌شود و در یک سازمان کارآفرین، تعهد استراتژیک به فرصت‌ها و تمرکز بر اهداف بلندمدت باید از طریق اقدامات مدیریت ریسک مناسب تنظیم شود (Aryaparsa, 2022). بنابراین دانشجویان برای دستیابی به بازده مالی، سود و موفقیت کسب‌وکار جدید خود باید جسورانه عمل کنند.



یافته‌های پژوهش نشان داد قصد کارآفرینی بر رفتار کارآفرینانه تأثیر مثبت و معناداری دارند و قصد کارآفرینی نقش قابل توجهی در شکل‌گیری رفتار کارآفرینانه دارد. قصد کارآفرینی می‌تواند افراد را به اتخاذ اقدامات کارآفرینانه ترغیب کند. این اقدامات شامل شروع یک کسب‌وکار جدید، ایجاد نوآوری، بهبود فرآیندها و بهره‌وری، جستجوی فرصت‌های جدید و تسلط بر مهارت‌های کارآفرینی می‌شود (Calza et al, 2020). همچنین افرادی که قصد کارآفرینی دارند، ممکن است رفتارهایی مثل پذیرش ریسک، ایجاد تغییرات، تحمل شکست، همکاری با افراد دیگر، شبکه‌سازی و به اشتراک گذاری دانش و منابع را نشان دهند. در نتیجه، تعامل مثبت بین قصد کارآفرینی و رفتار کارآفرینی می‌تواند منجر به رشد و توسعه کسب و کارها و ایجاد اثربخشی بیشتر شود.

نتایج پژوهش تأثیر تعدیل منفی ترس از شکست دانشجویان بر رابطه بین قصد کارآفرینی و رفتار کارآفرینانه را نشان می‌دهد. فضای کارآفرینی اغلب با خطرات و عدم اطمینان‌های بالا همراه است. بنابراین بسیاری از افرادی که قصد کارآفرینی دارند بدلیل ترس از شکست انگیزه خود را برای ادامه مسیر از دست می‌دهند و یا تصمیم‌های کارآفرینانه را براساس عقلانیت اتخاذ نمی‌کنند. (Doan et al, 2021, Tucker et al, 2021, Pietersen & Botha, 2021). پس زمانی که ترس کارآفرین از شکست زیاد باشد، پیوند قصد-رفتار کارآفرینانه ضعیف‌تر می‌شود و زمانی که ترس آن‌ها از شکست کم است، احتمال بیشتری وجود دارد که کارآفرینان آینده قصد کارآفرینی را به رفتارهای واقعی کارآفرینانه تبدیل کنند. لذا تأثیر قصد کارآفرینی بر رفتار کارآفرینانه به طور منفی توسط ترس از شکست تعدیل می‌شود (Kong et al, 2020). بنابراین ممکن است میزان قصد راه‌اندازی کسب‌وکار در تصمیم‌گیری‌های کارآفرینانه برای کسانی که ترس بالایی از شکست دارند، چندان مهم نباشد. در مقابل، به نظر می‌رسد افرادی که ترس پایینی از شکست دارند، به صورت قابل توجهی به میزان قصد کارآفرینی اولیه خود وابسته هستند.

یافته‌های پژوهش تأثیر تعدیل مثبت سواد اقتصادی بر رابطه بین قصد کارآفرینی و رفتار کارآفرینانه را تأیید می‌کند. سواد اقتصادی توانایی فردی برای درک شرایط اقتصادی و درک بهتر از راهبردها و فرصت‌های کسب‌وکار را ایجاد می‌کند. همچنین آشنایی با روش‌های تأمین و مدیریت مالی، مفاهیم بازاریابی و تجاری‌سازی در افرادی که قصد کارآفرینی دارند عاملی مهم برای اقدام به راه‌اندازی کسب‌وکار و مدیریت آن است (Chuzhmorova et al, Nizam et al, 2020). سواد اقتصادی دانشی را فراهم می‌کند تا کارآفرین خطرات مربوط به راه‌اندازی کسب‌وکار را بهتر درک کرده و راه‌حلی برای مقابله با آن‌ها پیدا کند. بعلاوه با داشتن دانش و آگاهی در زمینه اقتصاد و تجارت، قادر به برقراری ارتباط موثرتر با سایر کارآفرینان، سرمایه‌گذاران، مشتریان و شرکای تجاری می‌شود. این شبکه‌های ارتباطی می‌توانند فرصت‌های جدیدی را ارائه دهند و کارآفرین را به اقدامات کارآفرینانه بیشتر ترغیب نمایند. بنابراین، سواد اقتصادی به عنوان یک تعدیلگر می‌تواند اثربخشی قصد کارآفرینی را در تقویت رفتار کارآفرینی تسهیل کند.

مفاهیم کاربردی و مدیریتی یافته‌های پژوهش پیامدهای عملی و مدیریتی را برای کارآفرینان آینده‌نگر و سیاست‌گذارانی که مسئول توسعه و بهبود اکوسیستم کارآفرینی هستند، ارائه می‌کند. این پژوهش بیان می‌کند که فرآیند کارآفرینی با قصد کارآفرینی آغاز می‌شود. بنابراین تمایل و قصد کارآفرین شدن به عنوان ستون فقرات شکل‌گیری کنش کارآفرینانه، به طور خاص، و فرآیند توسعه کارآفرینی، به طور کلی عمل می‌کند. راه‌اندازی و توسعه یک اکوسیستم کارآفرینی پیشرفته می‌تواند به کاهش ترس از شکست دانشجویان کمک کند. در واقع، بسیاری از قصد بالایی برای کارآفرین شدن

دارند ولی بدلیل عدم تجربه کارآفرینی و منابع لازم، ترس بالایی از شکست خوردن دارند. بنابراین، آن‌ها در راه‌اندازی کسب‌وکار خود یا دچار تردید شده، یا آن را به تأخیر می‌اندازند و یا حتی از انجام اقدامات کارآفرینانه اجتناب می‌کنند (VanGeldern et al, 2015). با توجه به موارد بیان شده، نقش مراکز آموزش عالی جهت تقویت مهارت‌های فردی و توانمندسازی شخصی دانشجویان امری ضروری است. علیرغم وجود دوره‌های متنوع در مراکز آموزش عالی و تدوین دروس مختلف برای آموزش کارآفرینی، توجه بیشتر به مولفه‌های نگرشی و در نظر گرفتن ویژگی‌های شخصیتی در طراحی و تدوین سرفصل برنامه درسی کارآفرینی برای دانشجویان، امری بسیار مهم و تاثیرگذار در رسیدن به نتایج مؤثر و قابل قبول در آموزش کارآفرینی است (Shahidi et al, 2021). بنابراین، سیاست‌گذاران و مراکز آموزشی باید تلاش کنند تا با توسعه یک اکوسیستم جامع کارآفرینی، سیاست‌های آموزشی و حمایتی یکپارچه را برای کارآفرینان نوپا ارائه دهند و آن‌ها را از هر حیث جهت ورود به محیط کسب‌وکار آماده نمایند.

نتایج حاصل از این پژوهش دربرگیرنده پیشنهادهاى کاربردی برای سیاست‌گذاران حوزه کارآفرینی، مدیران آموزش و پرورش و وزارت علوم باشد. دروس تدریس شده در دانشگاه‌ها سال‌هاست که بدون بازنگری در حال آموزش بوده و با توجه به تغییرات وسیع محیط کسب‌وکار مهارت‌های لازم برای دانشجویان جهت ورود به بازار کار را فراهم نمی‌کند. در این میان اهمیت آموزش مباحث اقتصادی و سواد مالی به دانش‌آموزان و دانشجویان امری ضروری بوده است. هرچند در سال‌های اخیر مباحث مربوط به سواد مالی از سوی سیاست‌گذاران مورد توجه قرار گرفته ولی هنوز با سطح مطلوب فاصله دارد. استفاده از فناوری‌های آموزشی جدید و برپایی کارگاه‌ها و همایش‌های کاربردی می‌تواند فرصت‌های مناسبی را فراهم نماید. از دیگر سو مشکلات و چالش‌های اقتصادی، تغییرات قوانین، دیوان‌سالاری اداری و عدم حمایت‌های لازم برای شروع یک کسب‌وکار موجب افزایش ترس از شکست بین دانشجویان در آغاز راه شده که با مشاوره‌های مدیریتی و روان‌شناسی و فراهم نمودن تسهیلات لازم می‌توان فضای حاکم بر اکوسیستم کارآفرینی را برای دانشجویان مهیا نمود. نقش بارز خانواده، دولت و سیاست‌گذاران این حوزه می‌تواند با ارائه تسهیلات و برطرف نمودن مشکلات مرتبط دانشجویان را از مرحله قصد کارآفرینی به سوی بروز رفتار کارآفرینی رهنمون کرده و با جهت‌دهی مطلوب موفقیت یک کسب‌وکار نوپا را افزایش دهد.

این پژوهش با محدودیت‌هایی نیز مواجه بود که می‌تواند پیشنهادهایی برای پژوهش‌های آتی باشد. محدودیت اول مقطعی بودن اجرای پژوهش حاضر بود که امکان تعمیم آن را فراهم نمی‌کند لذا می‌توان در پژوهش‌های آتی برای شناسایی روابط بین متغیرها از مطالعه طولی استفاده نمود. محدودیت دوم را می‌توان تاکید پژوهش حاضر بر ویژگی‌های فردی دانشجویان دانست که در پژوهش‌های آتی می‌توان برای کمک به جامعیت تحقیق از متغیرهای اجتماعی در کنار فردی استفاده نمود. این عامل بویژه در متغیرهای تعدیل‌گر نمایان است که می‌توان به تحصیلات اقتصادی خانواده، ظرفیت تأمین مالی اشاره نمود. محدودیت سوم اجرای تحقیق در دانشگاه‌های ایران بوده که در پژوهش‌های آینده مطالعات تطبیقی با دانشگاه‌های کشورهای دیگر را می‌توان به مرحله اجرا درآورد. همچنین در پژوهش‌های بعدی می‌توان از متغیرهای جمعیت‌شناختی متفاوتی نظیر سن، مقطع تحصیلی و جنسیت، بدلیل اثر بر روی متغیرهای تعدیل‌گر این پژوهش به‌عنوان متغیرهای کنترل‌کننده مدل استفاده کرد.

Reference

- Andronie, M., & Lăzăroiu, G., & Ștefănescu, R., & Ionescu, L., & Cocoșatu, M. (2021). Neuromanagement decision-making and cognitive algorithmic processes in the technological adoption of mobile commerce apps. *Oeconomia Copernicana*, 12(4), 1033-1062. doi:10.2413/1oc.2021.034.
- Adam, A., & Fayolle, A. (2015). Bridging entrepreneurial intention-behavior gap: The role of commitment and implementation intention. *International Journal of Entrepreneurship and Small Business*, 25(1), 36–54. <https://doi.org/10.1504/IJESB.2015.068775>
- Adeel, S., Daniel, A. D., & Botelho, A. (2023). The effect of entrepreneurship education on the determinants of entrepreneurial behaviour among higher education students: A multi-group analysis. *Journal of Innovation & Knowledge*, 8(1), 100324. <https://doi.org/10.1016/j.jik.2023.100324>
- Ajzen, I. (2020). The theory of planned behavior: Frequently asked questions. *Human Behavior and Emerging Technology*, 2(4), 314–324. <https://doi.org/10.1002/hbe2.195>
- Al-Mamary, Y. H. S., Abdulrab, M., Alwaheeb, M. A., & Alshammari, N. G. M. (2020). Factors impacting entrepreneurial intentions among university students in Saudi Arabia: Testing an integrated model of TPB and EO. *Education + Training*, 62(7/8), 779–803. <https://doi:10.1108/ET-04-2020-0096>.
- Al-Nashmi, M. M. (2017). The impact of entrepreneurial characteristics on the intention of administrative sciences students university of science and technology to start new ventures. *The Arabic Journal for Quality Assurance in Higher Education*, 10 (31), 103–119. <https://doi.org/10.20428/ajqahe.v10i31.1219>
- Amodu, A. A., & Aka, A. (2017). The primacy of social networks in entrepreneurship: A study of networking ability and innovativeness among university students in north central Nigeria. *People. International Journal of Social Sciences*, 3(3), 644–657. <https://doi.org/10.20319/pijss.2017.33.644657>
- Ariaparsa M. (2022). Investigating the Impact of Entrepreneurial Orientation on Company Performance with Considering the Role of Sustainable Entrepreneurial Orientation and Its Consequences, *Iranian Journal of Educational Sociology*, 5(2), 64-75. <https://doi.org/10.61186/ijes.5.2.64>
- Baluku, M. M., Leonsio, M., Bantu, E., & Otto, K. (2019). The impact of Autonomy on the relationship between mentoring and entrepreneurial intentions among youth in Germany, Kenya, and Uganda. *International Journal of Entrepreneurial Behavior and Research*, 25(2), 170–192. <https://doi:10.1108/IJEER-10-2017-0373>.
- Bird, B., & Schjoedt, L. (2017). Entrepreneurial behavior: Its nature, scope, recent research, and agenda for future research. In *Revisiting the entrepreneurial mind*, 379-409. https://doi:10.1007/978-3-319-45544-0_23
- Bolton, D.L., & Lane, M.D. (2012). Individual entrepreneurial orientation: Development of a measurement instrument. *Education+Training*, 54(3), 219-233. <https://doi.org/10.1108/00400911211210314>
- Bosma, N., Sanders, M., & Stam, E. (2018). Institutions, entrepreneurship, and economic growth in Europe. *Small Business Economics*, 51(2), 483–499. <https://doi.org/10.1007/s11187-018-0012-x>
- Cacciotti, G., Hayton, J. C., Mitchell, J. R., & Allen, D. G. (2020). Entrepreneurial fear of failure: Scale development and validation. *Journal of Business Venturing*, 35(5), Article 106041. <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2020.106041>
- Calza, F., Cannavale, C., & Nadili, I. Z. (2020). How do cultural values influence entrepreneurial behavior of nations? A behavioral reasoning approach. *International Business Review*, 29(5), Article 101725. <https://doi.org/10.1016/j.ibusrev.2020.101725>
- Cho, Y., & Honorati, M. (2014). Entrepreneurship programs in developing countries: A meta regression analysis. *Labour Economics*, 28, 110–130. <https://doi:10.1016/j.labeco.2014.03.011>.
- Chuzhmarova, S.I., Chuzhmarov, A.I., & Chuzhmarova, A.A. (2019). Financial and economic literacy as a tool to promote entrepreneurship in Russia. In: 2nd International Conference on Education

- Science and Social Development (ESSD 2019). Atlantis Press. <https://doi.org/10.2991/essd-19.2019.110>
- Crecente-Romero, F., Gimenez-Baldazo, M., & Rivera-Galicia, L. (2018). Can entrepreneurship channel overqualification in young university graduates in the European Union? *Journal of Business Research*, 89, 223–228. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2018.01.056>
- Doan, X. H., Le, T. T., Duong, C. D., Nguyen, T. P. L., Tran, D. D., & Tran, T. P. H. (2021). Impulsivity traits and the rational cognitive process of entrepreneurship: Empirical evidence from Vietnam. *Asia-Pacific Journal of Business Administration*. <https://doi.org/10.1108/APJBA-05-2021-0200>
- Duong, C. D., & Vu, N. X. (2023). The single, complementary, balanced, and imbalanced influences of entrepreneurial attitudes and intentions on entrepreneurial behaviors: Polynomial regression with response surface analysis. *Heliyon*, 9(3), e14604. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2023.e14604>
- Dutta, N., & Sobel, R. (2021). Entrepreneurship, fear of failure, and economic policy. *European Journal of Political Economy*, 66, Article 101954. <https://doi.org/10.1016/j.ejpoleco.2020.101954>
- Edwards, J., Try, D., Ketchen, D., & Short, J. (2014). *Mastering strategic management-1st Canadian edition*.
- Eid, R., Badewi, A., Selim, H., & El-Gohary, H. (2018). Integrating and extending competing intention models to understand the entrepreneurial intention of senior university students. *Education+Training*, 61(2), 234-254. <https://doi.org/10.1108/ET-02-2018-0030>
- Esfandiar, K., Sharifi-Tehrani, M., Pratt, S., & Altinay, L. (2019). Understanding entrepreneurial intentions: a developed integrated structural model approach. *Journal of Business Research*, 94, 172–182. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2017.10.045>
- Fayolle, A., & Landstrom, H., & Gartner, W.B. (2016). The institutionalization of entrepreneurship: questioning the status quo and regaining hope for entrepreneurship research. *Entrepreneurship & Regional Development*, 28 (7/8), 477–486. <https://doi.org/10.1080/08985626.2016.1221227>
- Gieure, C., & Benavides-Espinosa, M. M., & Roig-Bob'ón, S. (2020). The entrepreneurial process: The link between intentions and behaviour. *Journal of Business Research*, 112, 541–548. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2019.11.088>
- Hanif, M., & Yunfei, S., & Hanif, M., & Junaid, D. (2021). Dynamics of late-career entrepreneurial intentions in Pakistan-individual and synergistic application of various capital resources and fear of failure. *Entrepreneurship Research Journal*. <https://doi.org/10.1515/erj-2018-0062>
- Happ, R., & Forster, M., & Zlatkin-Troitschanskaia, O., & Carstensen, V. (2016). Assessing the previous economic knowledge of beginning students in Germany: Implications for teaching economics in basic courses. *Citizenship, Society Economic Education*. 15 (1), 45–57. <https://doi.org/10.1177/2047173416646597>
- Hashim, C.N., & Kayode, B.K. (2013). Economics literacy among university students: a case study of International Islamic University Malaysia (IIUM). *World Applied Science Journal*. 28 (6), 871–875. <https://doi.org/10.5829/idosi.wasj.2013.28.06.1071>
- Kautonen, T., & Van Gelderen, M., & Fink, M. (2015). Robustness of the theory of planned behavior in predicting entrepreneurial intentions and actions. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 39(3), 655–674. <https://doi.org/10.1111/etap.12056>
- Kong, F., & Zhao, L., & Tsai, C. H. (2020). The relationship between entrepreneurial intention and action: The effects of fear of failure and role model. *Frontiers in Psychology*, 11, 1–9. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.00229>
- Liñán, F., & Chen, Y.W. (2009). Development and Cross-cultural application of a specific instrument to measure entrepreneurial intentions. *Entrepreneursh Theory Practice*, 33(3), 593–617. <https://doi.org/10.1111/j.1540-6520.2009.00318.x>
- Lusardi, A., & Mitchell, O.S. (2014). The economic importance of financial literacy: theory and evidence. *Journal of Economics Literature*, 52 (1), 5–44. <https://doi.org/10.1257/jel.52.1.5>
- Mahajan, T., & Arora, V. (2018). Analysis of autonomy factor of entrepreneurship intention with reference to students of selected universities of north-India. *Journal of Management and Entrepreneurship*, 20(2), 87–91. <https://doi.org/doi:10.9744/jmk.20.2.87-91>

- Mahmoudi, H. A. (2023). Investigating the development of entrepreneurship for creativity and innovation in organizations and industries: providing challenges and solutions. *New Approaches in Management and Marketing*, 2(1), 91-100. <https://doi:10.22034/jnamm.2023.423508.1028>
- Meoli, A., & Fini, R., & Sobrero, M., & Wiklund, J. (2020). How entrepreneurial intentions influence entrepreneurial career choices: The moderating influence of social context. *Journal of Business Venturing*, 35(3), Article 105982. <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2019.105982>
- Narmaditya, B. S., & Sahid, S., & Hussin, M. (2023). How does family economic education foster students' economic behavior? The mediating role of economic and entrepreneurial literacy. *Heliyon*, 9(5), e15608. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2023.e15608>
- Neneh, B. N., & Dzomonda, O. (2024). Transitioning from entrepreneurial intention to actual behaviour: The role of commitment and locus of control. *The International Journal of Management Education*, 22(2), 100964. <https://doi.org/10.1016/j.ijme.2024.100964>
- Nizam, N.F.M., & Sieng, L.W., & Sulaiman, N. (2020). Economic literacy among students in Malaysia. *Geografia Malaysian. Journal of Society Space*, 16 (3), 52-68. <https://doi.org/10.17576/geo-2020-1603-04>
- Nurjanah, S., & Ilma, R.Z., & Suparno, S. (2018). Effect of economic literacy and conformity on student consumptive behaviour. *Dinamika Pendidikan*, 13 (2), 198-207. <https://doi.org/10.15294/dp.v13i2.18330>
- Panahi, H., & Motie, H., & Panahi, A. (2023). Investigating the Impact of Supportive Policies on Entrepreneurial Intention of Students. *Education and Management of Entrepreneurship*, 2(1), 41-58. <https://doi.org/10.22126/eme.2023.2541>. [In Persian]
- Pillis, E., & Reardon, K.K. (2007). The influence of personality traits and persuasive messages on entrepreneurial intention: a cross-cultural comparison. *Career Development International*, 12(4), 382-396. <https://doi.org/10.1108/13620430710756762>
- Pietersen, M. L., & Botha, M. (2021). Impulsivity and entrepreneurial perseverance: Toward an empirical account and entrepreneurship-prone profile. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, 27(7), 1849-1870. <https://doi.org/10.1108/IJEBR-05-2020-0288>
- Rustantono, H., & Soetjipto, B.E., & Wahjoedi, W., & Sunaryanto, S. (2020). Socio-Economic Factors and Rural Competitive Advantage: The Moderating Role of Economic Literacy. *Journal of Asian Finance, Economics and Business*, 7 (8), 151-159. <https://doi.org/10.13106/jafeb.2020.vol7.no8.151>
- Schillo, R. S. (2011). Entrepreneurial orientation and company performance: Can the academic literature guide managers. *Technology and Innovation Management*, 1(2), 20-25. <https://doi.org/10.22215/timreview/497>
- Schlaegel, C., & Koenig, M. (2014). Determinants of entrepreneurial intent: A meta-analytic test and integration of competing models. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 38(2), 291-332. <https://doi.org/10.1111/etap.12087>
- shahidi, S., & hosseini khah, A., & Aliasgari, M., & Seikkula_ leino, J. (2021). International Models of Educational Entrepreneurship in Higher Education and a Native Model for Iran. *Journal of higher education curriculum studies*, [https://doi.org/12\(23\)](https://doi.org/12(23)), 131-171. (In Persian)
- Song, G., & Min, S., & Lee, S., & Seo, Y. (2017). The effects of network reliance on opportunity recognition: A moderated mediation model of knowledge acquisition and entrepreneurial orientation. *Technological Forecasting and Social Change*, 117, 98-107. <https://doi.org/10.1016/j.techfore>
- Sousa-Filho, J. M. d., & Lessa, B. d. S., & Garcia-Salirrosas, E. E., & Castro, J. L. d. C. (2023). The role of fear of failure on students' entrepreneurial intentions in Latin America. *The International Journal of Management Education*, 21(3), 100880. <https://doi.org/10.1016/j.ijme.2023.100880>
- Suratno., Narmaditya, B. S., & Wibowo, A. (2021). Family economic education, peer groups and students' entrepreneurial intention: the mediating role of economic literacy. *Heliyon*, 7, e06692. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2021.e06692>
- Tavakoli, A. (2013). Impact of information technology on the entrepreneurship development. *Advanced Environment Biology*, 7(8), 1421-1426.

- Thompson, E. R. (2009). Individual entrepreneurial intent: Construct clarification and development of an internationally reliable metric. *Entrepreneurship theory and practice*, 33(3), 669-694. <https://doi.org/10.1111/j.1540-6520.2009.00321.x>
- Tsai, K. H., & Chang, H. C., & Peng, C. Y. (2021). Refining the linkage between perceived capability and entrepreneurial intention: Roles of perceived opportunity, fear of failure, and gender. *The International Entrepreneurship and Management Journal*, 12(4), 1127-1145. <https://doi.org/10.1007/s11365-016-0383>
- Tucker, R., & Zuo, L., & Marino, L. D., & Lowman, G. H., & Sleptsov, A. (2021). ADHD and entrepreneurship: Beyond person-entrepreneurial fit. *Journal of Business Venturing Insights*, 15, Article e00219. <https://doi.org/10.1016/j.jbvi.2020.e00219>
- Van Gelderen, M., & Kauronen, T., & Fink, M. (2015). From entrepreneurial intentions to actions: Self-control and action-related doubt, fear, and aversion. *Journal of Business Venturing*, 30, 655-673. <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2015.01.003>
- Wennberg, K., & Pathak, K., & Autio, E. (2013). How culture moulds the effects of self-efficacy and fear of failure on entrepreneurship. *Entrepreneurship & Regional Development*, 25(9/10), 756-780. <https://doi.org/10.1080/08985626.2013.862975>
- Wetzels, M., & Odekerken-Schröder, G., & Van Oppen, C. (2009). Using PLS path modeling for assessing hierarchical construct models: Guidelines and empirical illustration. *MIS quarterly*, 177-195. <https://doi.org/10.2307/20650284>
- Wyrwich, M., & Stuetzer, M., & Sternberg, R. (2016). Entrepreneurial role models, fear of failure, and institutional approval of entrepreneurship: A tale of two regions. *Small Business Economics*, 46(3), 467-492. <https://doi.org/10.1007/s11187-015-9695-4>